MindPlay

NÉMETORSZÁG ORSZÁGÁTTEKINTÉS

KORAI OKTATÁS ÉS MEGELŐZÉS

Gyakran a tanárok veszik észre elsőként a változásokat a gyermekek koncentrációjában, viselkedésében, érzelmeiben és társas kapcsolataiban (5–9 éves kor).
A korai felismerés elsősorban az egyéni megfigyelésen és tapasztalatokon alapul.

A tanulmányban **106 válaszadó** vett részt:
45 tanár, 16 iskolaigazgató, 15 iskolapszichológus/tanácsadó és 30 szülő.
Az eredmények tükrözik az osztálytermi, szakértői, intézményi és családi perspektívákat.

A támogatás egyenetlen: az iskolák fele osztja meg pszichológusát, vagy egyáltalán nincs pszichológusa. A legtöbb iskola informális eljárásokra támaszkodik, és olyan akadályokkal szembesül, mint az időhiány, a képzés hiánya, a nagy osztálylétszám és a korlátozott szakemberi rendelési idő.

KIK VETTEK RÉSZT A KUTATÁSBAN? (KÉRDŐÍV)

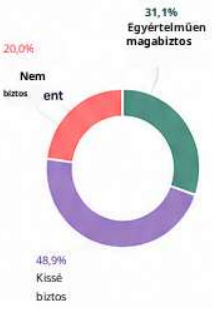
TANÁROK	ISKOLAI IGAZGATÓK	ISKOLAI PSZICHOLÓGUSOK/ TANÁCSADÓK	SZÜLŐK
45	16	15	30
42,5%	15,1%	14,2	28,3%

FŐBB EREDMÉNYEK (KÉRDŐÍV)

A LEGGYAKORIBBAN MEGFIGYELT NEHÉZSÉGEK (TANÁROK)

- Koncentrációs problémák — 71,1%
- Korosztálybeli konfliktusok — 62,2
- Szorongással kapcsolatos nehézségek — 42,2
- Hiperaktivitás / impulzivitás — 35,6
- Visszahúzódás / társadalmi elszigetelődés — 28,9%

A TANÁROK BIZTONSÁGGAL KÉPESEK A KORAI FELISMERÉSRE...

FŐ AKADÁLYOK (ISKOLAVEZETŐK)

- 75% — Időhiány 50%
- 56% — Nem megfelelő képzés
- 56% — Nagy osztálylétszám
- 50% — Gyakorlati eszközök hiánya
- 44% — Korlátozott szülői részvétel

A LEGFONTOSABB KOMPETENCIAIGÉNYEK (TANÁROK)

- Érzelmi szabályozási stratégiák — 64,4%
- Kommunikáció a szülőkkel — 62,2
- A tünetek korai felismerése — 40,0%
- Kriziskezelési kompetenciák — 35,6%
- A gyermekek szociális készségeinek fejlesztése — 31,1%

A MINDPLAY ESZKÖZÖK ELÉRHETŐSÉGE

- Diagnosztikai játékok
- **Képzési modulok**
- **Integrációs** játékok
- Szülői források

Az érdekelt felek nyitottak a MindPlay megoldásaira. Az eszközöknek életkornak megfelelőnek, gyakorlatiasnak, könnyen használhatónak kell lenniük, és egyértelmű útmutatással és nyomon követéssel kell kiegészülniük.

FŐ NEMZETI KÖVETKEZTETÉS

A német iskolák és családok felismerik a gyermekek mentális egészségügyi igényeit, de a támogatás nagymértékben függ az egyes tanároktól és a korlátozott szakértői kapacitástól.

A MindPlay erősítheti a korai megelőzést azáltal, hogy a játékos felismerési és megelőzési tevékenységeket ötvözi a tanári képzéssel, a szülőknek szóló forrásokkal és egyértelmű beavatkozási útvonalakkal.

- Segítsen a felnőtteknek észrevenni a látható és kevésbé látható nehézségeket
- Támogassa az érzelmi szabályozást és a kortárs kapcsolatokat
- A megfigyeléseket időszerű, összehangolt cselekvéssé alakítja

Társfinanszírozó: az Európai Unió

Az Európai Unió társfinanszírozásával. A kifejtett nézetek és vélemények kizárólag a szerző(k)él, és nem feltétlenül tükrözik az Európai Unió vagy az Oktatási Rendszer Fejlesztéséért Alapítvány (FRSE) álláspontját. Sem az Európai Unió, sem az FRSE nem tehető felelőssé azokért.

Németország – Országprofil

A korai oktatás és a megelőzés helyzete

A német MindPlay kérdőíves felmérés az általános iskola alsó tagozatán tanuló gyermekekre összpontosított, nagyjából az 5–9 éves korosztályt fedve le. A tanárok gyakran azok az első szakemberek, akik észreveszik a változásokat a gyermekek koncentrációjában, érzelmi szabályozásában, viselkedésében és társas kapcsolataiban. A korai felismerés azonban még mindig nagymértékben az egyéni megfigyeléseken és tapasztalatokon múlik, nem pedig következetesen alkalmazott megfigyelési eszközökön és strukturált támogatási útvonalakon.

Az eredmények azt mutatják, hogy az érzelmi és viselkedési nehézségek rendszeresen előfordulnak az osztálytermi gyakorlatban. A megkérdezett 45 tanár közül 13 számolt be arról, hogy naponta, 24 pedig arról, hogy hetente találkozik mentális egészségügyi vagy viselkedési nehézségekkel. Ez összességében azt jelenti, hogy **a tanárok 82,2%-a legalább hetente egyszer szembesül ilyen kihívásokkal**. A leggyakrabban megfigyelt nehézségek a koncentrációs problémák voltak, amelyeket a **tanárok 71,1%-a** jelentett, a kortárs konfliktusok **62,2%-a**, a szorongással kapcsolatos nehézségek **42,2%-a**, a hiperaktivitás vagy impulzivitás **35,6%-a**, valamint a visszahúzódás vagy társadalmi elszigetelődés **28,9%-a**.

Résztvevők

A német online kérdőíves felmérésben **106 válaszadó** vett részt: tanárok: **45,** iskolai pszichológusok és tanácsadók: **15,** iskolaigazgatók és vezetői képviselők: **16, valamint** 5–9 éves gyermekek szülei: **30**

Az eredmények az osztálytermi, szakértői, intézményi és családi perspektívákat tükrözik. Ezeket inkább alkalmazott igényfelmérésként kell értelmezni, mintsem országosan reprezentatív tanulmányként.

Korai felismerés és elérhető támogatás

A tanárok általában úgy vélték, hogy képesek felismerni a látható nehézségeket, de kevésbé voltak magabiztosak a finomabb vagy belsővé vált figyelmeztető jelek értelmezésében. Csak 14 tanár érezte magát egyértelműen magabiztosnak a korai felismerés terén, míg 22 csak bizonyos mértékben érezte magát magabiztosnak, és kilencen egyáltalán nem érezték magukat magabiztosnak. A belsővé vált nehézségeket – mint például a csendes szorongás, a visszahúzódás, a szomorúság és az érzelmi túlterheltség azoknál a gyermekeknél, akik nem zavarják az osztályt – különösen könnyen figyelmen kívül hagyhatónak írták le.

Hivatalos megfigyelési eszközöket ritkán használtak. A 45 tanár közül 29 jelentette, hogy nem alkalmazott konkrét eszközöket vagy eljárásokat. Ahol ilyen gyakorlatok léteztek, azok általában osztálytanácsokból, rövid érzelmi állapotfelmérésekből, megfigyelési jegyzetekből,

szociogramokból, érzelmi kártyákból és egyéni beszélgetésekből álltak. A szakmai támogatáshoz való hozzáférés is egyenetlen volt: csupán négy tanár számolt be arról, hogy szakmai támogatást, szupervíziót vagy képzést kapott, míg 30-an csak részben részesültek ilyenben, 11-en pedig egyáltalán nem.

Az iskolaigazgatók megerősítették a támogatási rendszer széttagoltságát. A képviselt 16 iskola közül hét számolt be formális korai felismerési eljárásokról, hét informális eljárásokra támaszkodott, kettőnek pedig egyáltalán nem voltak ilyen eljárásai. Egyik iskolában sem volt teljes munkaidős pszichológus: nyolc iskola részmunkaidőben foglalkoztatott egyet, öt más iskolákkal közösen vette igénybe egy pszichológus szolgáltatásait, háromnak pedig egyáltalán nem volt **iskolai** pszichológusa. Így **az iskolák fele vagy megosztotta a szakemberi támogatást, vagy egyáltalán nem rendelkezett iskolai pszichológussal**.

Főbb akadályok és kompetenciigények

Az iskolaigazgatók az időhiányt jelölték meg a legelterjedtebb akadályként, amelyet a 16 válaszadó közül 12 említett. Egyéb jelentős akadályok között szerepelt a nem megfelelő képzés, a nagy osztálylétszám, a gyakorlati eszközök hiánya, a szülők korlátozott bevonása és a pszichológusok rendelkezésre álló óráinak elégtelensége.

A tanárok leggyakrabban a következőket szerették volna erősíteni:

- az érzelmi szabályozási stratégiákat: **64,4%**
- a szülőkkel való kommunikációt: **62,2%**
- a tünetek korai felismerése: **40,0%**
- a válságkezelési kompetenciákat: **35,6%**
- a gyermekek szociális készségeinek fejlesztése: **31,1%**

A pszichológusok és tanácsadók hasonlóképpen kiemelték a tanárok tünetek felismerésére és a szülőkkel való kommunikációra vonatkozó kompetenciáit. A szülői megbélyegzést, a tanárok korlátozott tudatosságát, az időbeli korlátokat és az inkonzisztens kommunikációt azonosították a időben történő értékelés fő akadályaiként. A szorongást, a társas visszahúzódást és az érzelmi szabályozási zavarokat tartották a jövőbeli MindPlay eszközök által felismerendő legfontosabb kockázatoknak.

Családi perspektíva

A szülők válaszaiból kiderül, hogy az együttműködés és az iskolai támogatás terén vegyesek a tapasztalatok. A 30 szülő közül 11 számolt be arról, hogy egy tanár aggodalmát fejezte ki gyermeke jólétével kapcsolatban. A szülők átlagos kényelmi szintje a mentális egészségről való beszélgetés során a tanárokkal **5-ös skálán 2,7** volt, míg az iskolai támogatással kapcsolatos átlagos elégedettségük szintén **5-ös skálán 2,7** volt.

A szülők leggyakrabban olyan gyakorlati tevékenységeket kértek, amelyeket otthon is alkalmazni lehet, rövid magyarázó videókat, szülői műhelyeket, kommunikációs tanácsokat,

valamint a gyermekek érzelmi önszabályozását támogató eszközöket. Huszonnyolc szülő jelezte, hogy részt venne vagy részt vehetne szülői műhelyeken, míg 26-an támogatnák vagy támogathatnák a diagnosztikai játékok használatát az iskolákban. Számos nyitott válasz kiemelte a koncentrációs nehézségeket, a frusztrációt, az iskolai szorongást, a nyelvi akadályokat, a társadalmi kirekesztést és a szakértői támogatásra való hosszú várakozási időt.

A MindPlay-jel kapcsolatos elvárások

Az érdekelt felek jelentős nyitottságot mutattak a MindPlay megoldások iránt. Az iskolaigazgatók közül 16-ból 12-en 4-es vagy 5-ös értékelést adtak a bevezetés iránti nyitottságukra egy ötfokozatú skálán. A tanárok közepes vagy erős hajlandóságot mutattak a diagnosztikai játékok használatára, 45-ből 23-an választották a 4-es vagy 5-ös értékelést.

A tanárok által leggyakrabban kért eszközök a következők voltak:

- az osztályon belüli kapcsolatok erősítését szolgáló integrációs játékok: **60,0%**
- diagnosztikai társasjátékok: **48,9%**
- digitális pszichológiai játékok: **40,0%**
- szülőknek szóló kommunikációs eszközök: **35,6%**

Az iskolavezetők különösen fontosnak tartották a diagnosztikai játékokat, a pedagógusok számára készült képzési modulokat, az integrációs játékokat és a világos beavatkozási eljárásokat. Az érdekelt felek minden csoportja elvárta, hogy az eszközök korosztálynak megfelelőek, tudományos alapokon nyugvóak, könnyen használhatók legyenek, beépíthetők legyenek a szokásos iskolai rutinba, és világos értelmezési útmutatással és nyomonkövetési iránymutatással kísérjék őket.

Fő következtetés

A német eredmények azt mutatják, hogy az iskolák és a családok felismerik a gyermekek mentális egészségügyi és jóléti igényeit, de a támogatás továbbra is nagymértékben függ az egyes tanároktól, az informális megfigyelésektől és a korlátozott szakértői kapacitástól. A fő hiányosság nem az érdeklődés hiánya, hanem az idő, a strukturált eljárások, a hozzáférhető szakértők és a gyakorlati eszközök hiánya.

A MindPlay úgy tud ezekre az igényekre reagálni, hogy a játékos korai felismerési és megelőzési tevékenységeket ötvözi a tanári továbbképzéssel, a szülőknek szóló segédanyagokkal és egyértelmű beavatkozási útmutatásokkal. A legnagyobb potenciál azokban az eszközökben rejlik, amelyek segítenek a felnőtteknek észrevenni mind a látható, mind a kevésbé látható nehézségeket, támogatják az érzelmi szabályozást és a kortárs kapcsolatokat, valamint a megfigyeléseket időszerű, összehangolt cselekvéssé alakítják át.